

PESTE 2700 DE TINERI salariați ai marilor întreprinderi „Tractorul”, „Uzina de Autocamioane și „Rulmentul” din Brașov, vor primi anul acesta repartiție în căminele muncitorești construite special pentru ei. Se află astfel în construcție, nouă blocuri, având fiecare dintre ele câte 300 de încăperi. Pentru construcția acestor cămine, statul a alocat peste 33 milioane lei.

IN SALOANELE hotelului „București” din stațiunea Mamaia au început marți dimineața lucrările celei de a 7-a sesiuni a Comisiei mixte pentru aplicarea Acordului de colaborare în domeniul pescuitului oceanic, la care au parte delegații din țările semnatare: Bulgaria, R. D. Germană, Polonia, Uniunea Sovietică și România.

IN AMFITEATRUL „Spiru Haret” al Facultății de matematică-mecanică din București, au început ieri dimineața lucrările Colegiului internațional de geometrie algebrică și topologie algebrică, organizat de Academia Republicii Socialiste România. Alături de numeroși specialiști români, la această reuniune sînt prezenți matematicieni de prestigiu din Anglia, Franța, Republica Federală a Germaniei, Iugoslavia, Olanda, Polonia și Statele Unite.

FARFURII ZBURĂTOARE LA CLUJ?

În pădurea Baciului de lângă Cluj a fost observat recent de către Emil Barnea, tehnician, domiciliat în Cluj, Piața Gării nr. 2, împreună cu un grup de prieteni, un obiect necunoscut care evolua în atmosferă. Obiectul avea strălucire metalică și nu făcea nici un zgomot, schimbându-și poziția și direcția. În legătură cu acest fenomen, tovarășul inginer Florin Gheorghiu, care, mai mult de un deceniu,

s-a ocupat cu studiul literaturii privitoare la O.Z.N., ne-a declarat: Fotografii pe care le-am făcut cu acest prilej sînt, după părerea mea, printre cele mai bune privind obiectele zburătoare neidentificate observate pînă în prezent pe teritoriul țării noastre”. Este pentru a doua oară în acest an cînd sînt văzute în România asemenea obiecte.

ION RUS

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 6012

6 PAGINI — 30 BANI

MIERCURI 18 SEPTEMBRIE 1968

OBIECTIV DE MAXIMĂ IMPORTANȚĂ PE ȘANTIERELE INDUSTRIALE

RESPECTAREA RIGUROASĂ A TERMENELOR

Ne aflăm în septembrie și momentul este cel pe care îl știm bine pentru a măsura timpul rămas pînă la sfîrșitul anului pe teritoriul îndeplinirii planului de investiții. O asemenea evaluare este impusă de grija evitării oricăror neconcordanțe între termenii planificați și stadiile fizice reale, în evoluția obiectivelor de investiții. Este știută însemnătatea respectării acestor termene, din perspectiva legăturilor directe pe care le are cu rezultatele generale pe economie. De aici și obligația tuturor factorilor concurenți în organizarea climatului optim de desfășurare a activității pe șantier. Cunoașterea la zi a realizărilor constituie condiția necesară deliberării asupra a ceea ce se cere întreprins, imediat și în perspectivă, în vederea îndeplinirii integrale, la termen și cu respectarea condițiilor de calitate a lucrărilor prevăzute pentru acest an, imperativ subliniat cu insistență în documentele de partid pe linia aplicării în viață a hotărîrilor Conferinței Naționale, a sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea al P.C.R. O deosebită însemnătate capătă în acest sens asigurarea intrării în funcțiune în perioada stabilită a noilor capacități de producție. O analiză întreprinsă de organele Băncii de Investiții la sfîrșitul primelor opt luni ale anului permite, prin măsurarea stadiului existent în îndeplinirea lucrărilor, să se precizeze o seamă de concluzii pe această temă. Discuția purtată cu tovarășul NICOLAE LUPĂȘCU, director în Centrala Băncii de Investiții ne-a creat posibilitatea de a cunoaște unele considerații ce se desprind din studiul efectuat.

U. NEAGU

(Continuare în pag. a V-a)

IN PAG. 3-4
PRELU-DIU
IN PAG. A-V-A
COMUNICAT
CU PRIVIRE LA VIZITA ÎN ROMÂNIA A MINISTRULUI AFACERILOR EXTERNE AL BELGIEI, PIERRE HARMEL

ABECE-DARUL

PAUL ANGHEL
generație, deci cu fiecare îns în parte, în fiecare toamnă. Cum să fie abecedarul?... Arhizii l-a dorit o carte a jocului, gemăna cu inocența vârstei și cu disponibilitățile ei geniale: „Ce e cerul? Un pătrat / Cum e unghiul? Crăcănat / Ce-i altfel? Tot ce-l la fel...” Litera devine la un moment cinemantic — „Rima o literă știe / Și numai pe ea o scrie” — sau un portret caracterologic — „O să-ți pun o întrebare / Cine-i gol, rotund și mare?” Interstiiile asupra realismului? Nu, de vreme ce Creangă avusese, cu mai bine de jumătate de veac înainte, aceeași intuiție a funcției pedagogice a jocului în abecedarul său. Putem conchide deci, fără a greși, că, nu numai pedagogii, dar și scriitorii și artiștii au hazul de a redescoperi conținutul scutundat al copilăriei și, nu numai atât, de a mima și folosi tehnicile virtuții în scopul transformării copilului într-un adult. Cu ce preț se face în mod (Continuare în pag. a V-a)

CURSURILE UNIVERSITARE RESTANȚIERE

Necesarul de cursuri universitare urmează a fi realizat satisfăcător și prin intensificarea ritmului de editare pe plan local, în centrele de multiplicare ale institutelor de învățămînt superior. În Direcțiile Comitetului Central al Partidului Comunist Român privind dezvoltarea învățămîntului în Republica Socialistă Romînia se sublinia că se vor întreprinde măsuri pentru ca, în 1971 să se ajungă la publicarea a circa 700 de manuale și cursuri pe an. La Editura didactică și pedagogică vor fi tipărite în special tratate și manuale de mare tiraj; pe plan local se vor poligrafia cursurile de mai mică extindere (ca volum și tiraj), culegeri de probleme și îndrumătoare de laborator. Noua lege a învățămîntului acordă mai multă autonomie în organizarea și îndrumarea acestei activități de către conducerea institutelor de învățămînt, accentuează, totodată, responsabilitatea acestora față de satisfacerea, cantitativă și calitativă, cu materialul de informare indispensabil studiului individual al studenților. Care sînt, pornind de la stările de lucruri actuale, perspectivele, problemele muncii de editare în centrele de multiplicare ale institutelor de învățămînt superior? În cursul anului 1967 au fost elaborate planuri de editare, la nivel central și local, esalonate pînă în 1971. În funcție de riguroasele criterii de selecție fiecare institut are arivate de către Ministerul Învățămîntului, planuri anuale de editare pe plan local pentru 1968 și 1969, au fost stabilite urgențele, prioritățile. În vederea creșterii posibilităților de lucru ale atelierelor litografice s-au luat o seamă de măsuri pentru dotarea lor corespunzătoare. De pildă, multe institute de învățămînt superior din țară au fost înzestrate cu mașini de multiplicat de mare randament. Sînt acestea utilizate la nivelul capacității lor reale de lucru? În ce ritm se realizează planul de editare? Iată întrebări care, adresate de curînd la Institutul politehnic din Timișoara, au scos la iveală dificultăți organizatorice și probleme de înzestrare tehnică, de arut în vedere, spre rezolvare corespunzătoare, adică și urgentă, de către conducerea Institutului și organele de resort ale Ministerului Învățămîntului. Planul de editare prevedea pentru anul acesta poligrafiarea unui număr de 58 cursuri, îndrumătoare pentru lucrări de laborator, culegeri de probleme, antologii de texte pentru studiul limbilor străine. La 15 septembrie, dintre acestea erau gata sau în tipografie 20 de titluri. Alte nouă titluri de lucrări realizate sau aproape gata fac parte dintre restanțele anului trecut. Iată deci și o primă piedică importantă care a dus la întîrzierile intrării în procesul de multiplicare a manualelor

ION TRONAC

(Continuare în pag. a 11-a)

Rastoraia

caleidoscop

Lipsa de monumente mă face să sufăr. Am văzut orășe din aproape toate ținuturile și acest lucru mă străbate meridianele, e întreginat, exaltat și teatralizat. El nu e nou și prin imitație a dus la excese. Închipuiți-vă o așezare omenească sufocată de pietre clopitite și a să averti o imagine de cosmar, dar gîndiți-vă în același timp și la pustiriile pietelor neînfrumusețate, la daiele goale în care numai floarea chiaz în cantități devoratoare, nu poate înlocui lucrul de artă. Simț că lumea m-a părăsit fără acele lădi în marmură despre care așfi de frumos se vorbea alurea. Tinăr fiind visam să am prilejul de a acoperi Pietra, în nopțile senine, după un ritual stabilit prin lege, ca să nu fie rănită de lună, așa cum ețide sem nu știu unde, evident o altă Pietra le cu trupuri fudule de politicieni, unii chiar cu mari merite, ignorind ael inefabil al artei eterne ce vorbește mai precis în timp despre viață și moarte. Su-

fintinile lui închipuind o floră lichidă, iată numai câteva din monumentele cele mai de preț ale Capitalei!

Dar s-a făcut totul în această privință? Bucureștii au fost o veche așezare împodobită cu fintini. Domniilor trecători au adus apa de departe și au improspătat-o, din păcate nepăsarea și tembelismul primarilor de doi ani au îngropat în ruine ceea ce mă rămăsese din frumusețea fără de moarte a marmorei brincovenești sau cantacuzinești. Miini de mestrii reconstituite vechea așezare a cetății noastre, să ap-

(Continuare în pag. a V-a)

FINTINI

EUGEN BARBU

a noastră, poate a cele incomparabile înfățișări de sfinți ale Imnului Acetist de pe monumentele noastre minăstirești. Mă doare nepăsarea și ignoranța edililor din trecut care ne-au populat pie-

„La un semn, un țărn de altul, leșind vas de vas, se leagă”. Arc de oțel și beton peste bătărilor Danubiu (Podul Giurgeni-Vadul Oii)

Foto: ION CUCU

PENTRU CITITORII NOȘTRI

În scopul de a da posibilitate tinerilor să se aboneze la ziarul „SCÎNTEIA TINERETULUI”, pentru luna octombrie a. c., ÎN MOD EXCEPȚIONAL, s-a prelungit cu o zi primirea abonamentelor, astfel:

— la sate, oficiile P.T.T.R. primesc abonamente pînă în 26 SEPTEMBRIE;

— la orașe, oficiile P.T.T.R. primesc abonamente pînă în ziua de 27 SEPTEMBRIE iar în orașul București pînă în ziua de 28 SEPTEMBRIE a. c.

TINERI! nu uitați! Reinnoiți-vă din timp abonamentele pentru luna octombrie a. c.

Un calet litografat, de circulaie intern, ne reamintete...

cerilor de teatre este mai mic...

scot la lumină și o altă realitate...

Podul sinucigașilor de Paul Iochim...

mai pot crede în seriozitatea...

IN JUDEȚUL VRANCEA'
PODGORENI STRÎNG
RODUL VIILOR

De aproape trei săptămâni, în podgoriile Odobesti, Panicu, pe dealurile Jariștei...

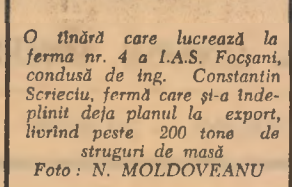
REPERTORIUL INFIDELE

Teatrele respective dispun sau dispuneau la ora aceea...

adîncre a viziunii artistice, de apropiere de esențele...

da). Să adăugăm că, în timpul stagiunii...

E timpul să înțelegem cu toții că o mișcare teatrală...

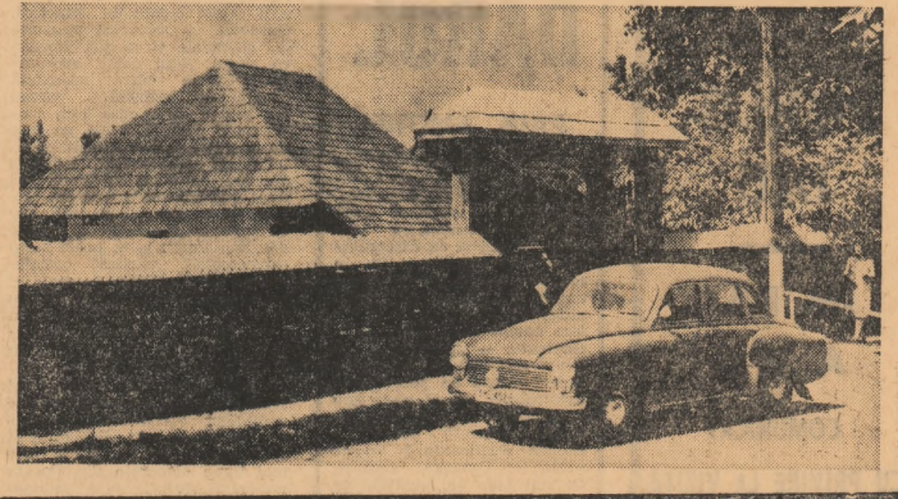

O tinădă care lucrează la ferma nr. 4 a I.A.S. Focșani...

În vizită la Muzeul memorial „Ion Creangă” din Humulești

BREVIAR DIN MUREȘ ȘI HARGHITA

Construcții din județele Mureș și Harghita au primit proiectele...

PLANETA MAIMUTELOR - cinematoscop rulează la Patria (orele 9; 11.30; 14; 16.30; 19; 21.15).

10 program pentru copii, 11.30: 13.45; 16; 18.30; 21) „Cotroceni” (orele 15.30; 18; 20.30).

rulează la Dacia (orele 8-18.30 în continuare 18.45; 21). Progresul (orele 15.30; 18; 20.30).

TELEVIZIUNE

- MIERCURI 18 SEPTEMBRIE 1988
10.00 - Tele-scoală
12.30 - Inchiderea emisiunii de dimineață.
15.45 - Fotbal: Steaua - Spartak Trnava...

CINEMATOGRAFE

rulează la Dacia (orele 8-18.30 în continuare 18.45; 21). Progresul (orele 15.30; 18; 20.30).

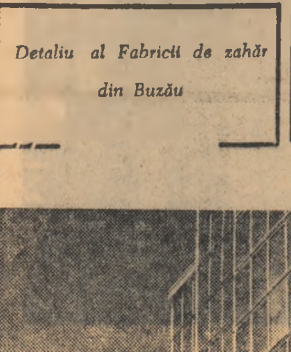
REBUS MIRACULOS rulează la Aurora (orele 9; 11; 13.15; 15.30; 17.30; 19.30).

PATHOS ȘI PRACTICĂ

Într-o altă renumită podgorie, la I.A.S. Panicu recoltează și începe din plin pe cele aproape 1700 de hectare...

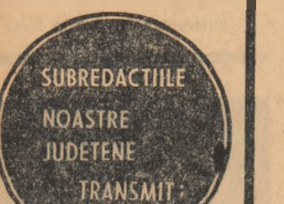
CURSURILE UNIVERSITARE

(Urmare din pag. 1) prevăzute. Evident, în intervalul de timp rămas...

Detaliu al Fabricii de zahăr din Buzău

Advertisement for PATHOS ȘI PRACTICĂ magazine, including subscription information and contact details.

lucrări de extindere a suprafeței băilor mezo-termale cu 10 000 m. de amenajare...

S-au terminat lucrările de restaurare a monumentului arhitectonic - biserică ortodoxă din lemn Tg. Mureș...

Zona turistică și de agrement a celui mai înalt stațiunii balneo-climaterice din vestul Carpaților Orientali...

Casa natală, durată în 1883, în care s-a născut reputatul artist popular Cristo Ianoș...

PRELUDIU

Nr.

17

SUPLIMENT CULTURAL-ȘTIINȚIFIC AL „SCINTEII TINERETULUI” PENTRU ELEVI

Schiță de MAIA DAMADIAN
(Liceul „I. L. Caragiale”, București)

Dragi colegi,

ÎNCEPÎND DE MIER-
CUREA VIITOARE,
CITIȚI DIN NOU:

EU TU EL

PAGINA ELEVULUI

CRONICĂ

Micul, dar originalul complex de vile de lângă hidrocentrala Moroeni a găzduit în acest an tabăra de creație literară a elevilor din liceele și școlile profesionale ale patriei. Flacăra poeziei, care a ars anul trecut două săptămâni pe malul Prahovei, la Bușteni, a fost strămutată pe malul Ialomiței, într-o regiune de o sălbatică frumusețe, în care omul și natura s-au găsit și se găsesc într-o acerbă competiție.

Aici și-au dat întâlnire condeiele adolescente, unele dintre ele la primele însăși literare, altele mai încercate, în apropierea debutului editorial. Indiferent de numărul de pași făcuți pe drumul consacării, toți s-au simțit membrii unei mari familii, legată prin numărul comun al pasiunii și prin identitatea datoriei intelectuale.

Valorificându-se experiența din anul precedent, s-a căutat să se îmbunătățească sistemul de activități specifice. Astfel, s-a acordat o mai mare atenție microcenaclurilor, laboratoare de creație, care n-au mai fost alcătuite după criteriile regionale, ci au înmănușat 20—25 de elevi din felurite colțuri ale țării. Sporirea timpului acordat muncii de concepție, pe de o parte, posibilitatea de confruntare prin discuții a unor stiluri cât mai variate, pe de altă parte, au dat rezultate promițătoare. În tabără s-a scris mai mult și mai bine decât acasă, iar zestrea literară cu care elevii s-au prezentat la bilanțul final ne-a dovedit roadele inter-stimulării. Cenaclurile au dat debutanților posibilitatea să se afirme și au prilejuit discuții critice vii și surprinzător de mature. Simpoziioanele, seriile de literatură modernă română și străină, au alternat cu activitățile recreative: focuri de tabără, reuniuni cu dans, jocuri de orientare geografică, excursii în împrejurimi. Dezbaterea problemelor de organizare a cenaclu-

rilor și de redactare a revistelor școlare (a existat o expoziție permanentă, cu peste 100 de titluri!) sperăm că va avea o înfrumusețare pozitivă asupra activității literare din viitorul an școlar. S-a format un puternic curent de idei favorabil înființării unor cenacluri orășenești de elevi și îmbogățirii sectorului beletristic din revistele liceelor — în general slab reprezentat, după părerea unanimă.

Din tot ce au discutat și au scris elevii de la Gilma, ne-am putut da seama că „generația anului 1970” își propune, în primul rând, să fie consecventă cu ea însăși. Circumspecția cu care a fost analizat fenomenul „modei” literare, refuzul experimentărilor sterile, dar nu ai căutărilor creatoare, ne face să considerăm ca o notă dominantă a celor mai mulți nevoia de autenticitate. Căutarea timbrului propriu, adecvat structurii interioare, eliminarea artificului artizanal, repudierea declarativismului grandilocvent se reflectă într-o poezie sinceră și — uneori — cu profunzimi nebanuite. Proza și reportajul sînt mai slab reprezentate; cauzele, multiple, nu-i cazul să le analizăm cu acest prilej. Probabil că în următorii ani se va acorda atenție sporită problemelor de tehnică literară modernă privind schița și reportajul, specii pretențioase care presupun experiență de viață și ochi selectiv format.

Sînt sigur că experiența de la Gilma nu va rămîne închisă între zidurile taberei. Sînt sigur că toate cele învățate vor ajuta la înviorarea și la îmbunătățirea muncii din cenacluri și din redacțiile revistelor școlare, vor constitui un punct de referință și de sprijin pentru întîlnirile cu arta ale elevilor înzestrați, care vor avea loc în răstimpul noului an școlar.

Prof. TUDOR OPRÎȘ

ÎNCHINARE

Îmi scutur răcoarea zărilor către ape
Și mă-nfior
Cum te-nfior
Cînd se apropie iubitul.
Pentru fiecare dimineață a țării,
Îmi indoi genunchii
Prin somnul străbunilor
Pe urmele soarelui,
Mă dor gleznele de-nfășurarea izvoarelor
Și merg către cîntec.
Risul înalt al pădurilor
Îmi crește pînă în dreptul inimii
Și-aud cum trec sub pleoape ciocirliile
Și fac o-nchinăciune largă
În numele munților
Și-al cîmpiilor,
În numele mării,
Și mă-nloc spre apus
Cu o zi,
În numele oamenilor...

SMARANDA BĂCANU
(Liceul nr. 7, Timișoara)

COLOANA INFINITĂ

Cînd vreau să prind puteri,
mă sprijin pe trupul tău metalic.

Atunci, arterele mele încep să vibreze ca niște coarde întinse, se umplu de seva puternică a acestui pămînt, de seva care se ridică spre noi de undeva din adîncuri.

Degetele mele vibrează pe claviatura ta de romburi, unde fiecare atom de bronz e o clipă, o zi sau un secol

din viața poporului nostru, un cristal de sudoare, un tăiș de paloș, un strigăt de moarte sau izbîndă.

Acolo, în înălțimi, unde strălucesc aștrii tineri ai vieții, șiragul tău vertical se frînge.

Dar drumul meu și al celor ce vor urma nu se va frînge niciodată...

IULIANA GĂLAMBOS
(Liceul nr. 3 Timișoara)

EMINESCU

Cînd a venit vremea ca o parte dintre noi
Să plece în verde tăcere,
Pămîntul și-a desfășurat brațele
Și-a săpat pentru fiecare
O lacrimă.

Pentru voievozi,
Înaltă și măiestroasă,
Să-ncapă toate victoriile-n ea,
Să-ncapă și tuietul bronzului greu
Și lăncile scăpărătoare,
Nu cumva marii bărbați
Să se sîrăie singuri.

Pentru țărani a săpat o lacră
În care să intre o săpă și-un plug,
Un suris de femeie pietroasă
Și-un ulcior de vin.

Numai pentru poet n-a săpat...
L-a primit în inima lui,
Risipindu-l
În fîntini albe.

*Dacă n-ar fi adjectivele!
Dacă adjectivele n-ar răsări
pe buze exact la vîrsta la care
e tinăra poetă de la Iași Car-
men Moiescu!*

*Dar dincolo de abundența
epitetelor — uneori chiar,
printre ele — muzica unei di-
minești de aprilie, cînd sufle-
tul e amfibie și codrii zilet,
cum citim în aceste poezii,
sînt răcoroși și teferi.*

*Un excelent și matur, un
nehotărît, un mirat vers mă
reține:*

*„De pe buze-mi curge lapte
sau cuvînt“.*

ADRIAN PĂUNESCU

MIORIȚA

Au venit din lună turmele la stîină.
Umbrele lor calcă, grele, pe pămînt.
Capul meu răsare, tînăr, din fîntină.
De pe buze-mi curge lapte sau cuvînt.

Pe stînci de granit, au căzut din mit
Oile rotunde, mestecînd luaceferi.
Ochiul meu pătrunde ca un răsărit
Printre codrii zilei răcoroși și teferi.

Fluier de brad pe auz îmi cad.
Eu atunci devin boltă de senin.
Gîndul mă răzbuună străbătînd prin veac
Și la focuri albe, tainic mă închin.

CARMEN MOISESCU
(Liceul nr. 4, Iași)

Desen de MAIA DAMADIAN

Pe harta țării, Gilma nu există, iar pentru topografi ea nu-i decît o curbă de nivel, lăsată moale peste firul albastrui al Ialomiței, scăpat de gîturile Zănoagei. Și totuși, Gilma există, vibrează de glasuri. Tinerii poeți și-au făcut un imn al lor:

*Am venit din toată țara,
Noi, condeie tinerești,
Să aducem primăvara
Poeziei românești...*

Primăvara întregii poezii românești? Cu siguranță, e prea mult. Dar ceva din însuflețirea primăverii, ceva din avîntul marii Arte, se poate întîlni și în tabăra noastră.

DUMITRU BORTUN
(Liceul din Alexandria)

Doriți o expresie a fan-teziei tinerilor scriitori de la Gilma? Ar fi trebuit să participați la neuitatul carnaval. Nimeni n-a venit pregătit de acasă; nici o mască, nici un pantalon de Pierrot, nici o lacrimă de Columbină, nici un rinjet mefistofelic, nimic.

Și totuși, la ora 10 seara, în întunericul greu de așteptare al sălii, au năvălit zeci de perechi de mexicani, fauni, personaje literare, eroi fabuloși ai basmelor... Uluitoare metamorfoză. Și rechizita? O prospectare de o oră în jurul taberei a procurat o parte a costumației: tulpini lungi de coada-calului, în care s-a îmbrăcat muma-pădurii, frunze de brustur și crengi fantastic răsucite care l-au reconstituit pe veselul Pan, conuri și cetini de brad pentru zina pădurii. Neverosimila combinare a garderobei din zeci de geamantane a născut, ca într-un număr de prestidigitajie, gitane,

cow-boys, canibali, babei travestiți în fete, fachiri, beduini în drum spre Meca.

Pentru mine, carnavalul a fost cea mai strălucită probă extrapoetică a nepuizabilei capacități de invenție a elevilor-poeți.

CARMEN RUSINOIU
(Liceul „N. Bălcescu”,
București)

Nu sînt umorist și nici măcar consumator de „ur-

GÎNDURI DESPRE TABĂRĂ

zici”. Aș vrea să las la o parte infinita recunoștință pe care în unanimitate o păstrăm organizatorilor și îndrumătorilor noștri și să prind în obiectivul impresiilor și cîteva aspecte critice.

Au existat în tabăra noastră un număr de colegi nefericiți: nu șiau pentru ce-au fost trimiși aici. Versuri n-au făcut în viața lor, proză, ca domnul Jourdain, „fără

să știe”, iar teatru — probabil profesorilor. Cum dorim să avem numai colegi fericiți, ar fi recomandabil ca la viitoarea tabără, cei străini de muze să nu mai fie obligați să se „repro-fileze”.

Secundo: o dată cu dispariția aproape totală a cailor din fauna domestică a țării, se pare că și „pe-gașii” sînt în suferință. Lipsa lor a antrenat și absența scriitorilor într-o tabără care a simțit acut nevoia prezenței lor.

Terțio: ca și celebrul Richard al III-lea, care dădea un regat pentru un cal, și noi am fi dat totul pentru o mașină de scris. La Gilma ne-am simțit aidoma copșitorilor din Evul Mediu. Bine că am luat stilouri de acasă; altminteri am fi jumult gîștele din Moroeni întru făurirea mult rîvnitelor pene.

Și-apoi să faci ședințe de cenaclu, carnaval, dans, întîlniri, serate literare, cu 200 de elevi, într-o sală de mese încinsă, în care continuă să adie miresme de tocană, este un sacrilegiu cu atît mai grav, cu cît în incinta taberei se găsea o admirabilă sală pustie de club și un grajd demn de Augias, de pe vremea cînd hidrocentrala nu exista, iar oamenii făceau zootehnie casnică.

Dar așa cum ceasurile de innourare n-au jignit albăstrimea cerului ce ne-a fost prieten tot timpul, tot așa aceste mici neajunsuri n-au tulburat nici buna dispoziție, nici minunatul colocviu al sensibilităților.

TIBERIU MIHAIL
(Liceul „D. Cantemir”)

Din „Sculptorul fără expoziție personală”

Ieri, un sculptor
A rupt un mal,
A revărsat o apă
Și pină ca apele să-l ineca
A cioplit un mal
Unde să vină
Omul care trece
Și e obosit.
Apoi a plecat
Și malul a rămas singur.

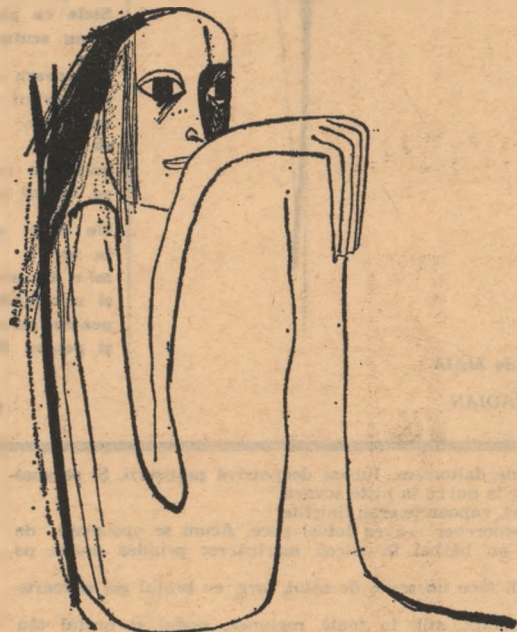
Azi, tot el a smuls rădăcinile pădurilor.
Copacii i s-au inclinat,
Crispați cum sînt.
Și fiecare s-a grăbit să spună pămîntului
Că pleacă de unde-a răsărit.
Și așa cum copacii i se inclinau,
El i-a impietrit.
Întorcîndu-le spatele
Și neauzîndu-le cuvintele.
Și copacii n-au mai plecat
de unde-au venit.

DOINA URICARU
(Liceul nr. 32, București)

Vădit interesată — atît cît o invită pină acum vîrsta și atît cît dă voie poezia însăși — de fundamentul etic al lumii, Doina Uricaru va birui neîndolelnic și în acel ames-

tec de dragoste, ură și credință care este lupta cu cuvintele.

VIRGIL MAZILESCU

Desen de MAIA DAMADIAN

Ilustrație la „Fata babei și fata moșneagului” (Desen de VIOREL ALEXU (Liceul nr.

32, București)

EI TREC MINERUL

Copiii și-au atîrnat de gît
Mătăniile furate de la bunici
Și-acum aleargă, aleargă,
Cu-o jumătate de soare
În buzunarul stîng,
Cu luna pe frunte,
Aleargă să scuture caișii...
Aleargă, pină adorm. Cineva
Se-apropie descuț,
Le ia cite-o mărgea
Și fuge.

MARIA BEG
(Liceul nr. 1, Caransebeș)

Acolo, în creierii munților,
Cineva a găsit
Începutul și viitorul țării.
El strînge în cupa secolului
Lacrimile de granit și aur
Ale munților.

OLGA NAGY
(Liceul nr. 1, Reșița)

TRANSHUMANȚĂ

Apa grea de sub cer, apa grea
Aduna stea cu stea, strălucă.
Păcurarii sub zeghi de tăceri
Așteptau nopți ca ieri după seri.

Tulburau, scufundau stea sub stea
Mieii albi aplecați să tot bea
Apa grea de sub ieri, de sub azi,
De sub umbre de oameni, de brazi.

LUCIAN ALEXIU
(Liceul „Eftimie Murgu”, Timișoara)

COCOȘII

Dimineața a venit ca întîia zăpadă,
Mușcînd adînc din fereastra unde noaptea
Se smulge cu greu visurilor.
Luna s-a dat de trei ori peste cap
Și s-a făcut soare,
Iar cocoșii cu crestele însingurate de zori
Au plecat să colinde lumea,
Altfel decît pentru galbenii
Din poveste.

SORIN IONESCU
(Liceul nr. 1, Tîrgoviște)

INTOARCERE

S-au prins în horă castanii.
Dar pământul s-a plicăsit
Și s-a ascuns
Și s-a ascuns
Intr-un triunghi oarecare.
L-au găsit copiii
La lecția de geometrie
Și-au pus compasul
Drept pe ecuator.
Apoi, au aflat mijlocul
Fiecărei laturi,
Iar pământul rușinat
S-a întors
În hora castaniilor.

OROLOGIUL

În fiecare noapte,
Orologiul din vechiul turn
Coboară treptele
Șubrede
Ca să-și caute orele.
În tinerețe era distrat
Și le-a pierdut pe rând.
I-a rămas doar una,
O oră cuminte,
Zidurile reci și triste

Întreabă din cînd
În cînd:
— Bătrîne orologiu,
N-ai mai găsit nimic?
Iar el bate mereu
La fel,
De trei ori, înec.
Aproape stîns.

DOINA IGNEA
(Liceul nr. 3, Iași)

Toamna

Desen de IURA BĂLANESCU (Liceul „I. L. Caragiale” București)

TRIUNGI SIMPLU

Oricum întorci
Această simplă figură,
Vezi unul și același lucru:
Ochii ispitii mereu
Să străpungă totul în jur,
Gura,
Punctul unde se unesc
Și unde sfîrșesc rîuri.
Așa trecem cu toții,
Cu fața rotită o singură dată
Simplu, ca un disc,
Astfel ca ochii să-ncercuie
Total
Iar gura să fie mereu
Central.

Cineva cită din fluier.
Punctele cardinale
Își întind brațele,
Dănații.
Un altul arde păduri —
Nu-i place cîntecul,
Nu mai vrea fluier —
Și înnegrește cu cărbune
Spațiile
Ce-au rămas goale...
Un pătrat alb,
Un pătrat negru.

MARCEL MIHALAȘ

DELIA-CELINA ELIEȘIU
(Liceul din Baia Mare)

Desen de MAIA DAMADIAN

Proza Svetlanei Nedelcu măturăse un suflet delicat, în-
țesat de purtate. Autoarea nu se aștepta să-și transcrie gândurile,
iar textul păstrează grația unei ființe minunate: Aria. Pentru
toate acestea, îi doresc din toată inima să aibe stăruința pe care
o cere împănatul talentului său.

AUREL DRAGOȘ MUNTEANU

DUMINICALĂ

În toamna gîndurilor,
V-am chemat în grădina mea,
Să gustăm merele,
Închisorile soarelui.
Ascultați slujba despre chinuri, despre truda
Unei fecioare de-a spăla stiele.
Nu scuturați făcerea infruzită
Și plății o liturgie
Pentru un suflet de fată...

MIMI ENACHE
(Liceul din Drăgășani)

Versurile Doinei Ignea do-
vedesc — pe lângă gingășia
specifică vîrstei — o plastică
ingenioasă a imaginilor, o
melodicitate autentică și, în
cazul în care darurile ei de
acum nu vor fi doar un „ac-
cident” fericit al adolescen-
ței, vom putea vorbi despre
ea ca despre o poetesă...

GHEORGHE
TOMOZEI

ELEGIA RĂTĂCIRII

S-au rătăcit pădurile în verde
încît de la o vreme, la izvoare
bate un dor care te pierde,
un dor rotund de căprioare.

Uneori, noaptea, se-ntimplă-n sat
să cadă-o stea bolnavă de iubire
în patul vreunei fete mari
care-a sîrutat brazii și i-a mingit
ca la o fată despărțire.

S-au rătăcit păsările-n pădure.
Puștile-s îndreptate-n soare.
Doar eu mai aștept o secure
cu care să cioplesc căprioare...

Cu scouri din Labiș și din
Benic, (surse pe care cu si-
gurăță tîndrul poet le va
părăsi mai tîrziu), G. Gavri-
leanu intră și el în sufletul
marilor păduri, se desface în
vînturi și frunze, cu tot en-
tuziamul acestor motive.
Deși metaforele nu sînt o-
riginale, retrăirea cu auten-
tică nervozitate a unor ster-
ne dispoziții adolescente e
mischtoare. Unele vorbe
mari capătă un farmac me-
șteștit pe buze stîl de fru-
gede, foamea de filozofie, cu
fatale naivități, dă anticli-
maturi de prospețime și de
emoție pură. Din cînd în
cînd, o izbucnește imagines, rod
al fericitei întîmplări pe care
o numim inspirație, re-
confirmă și fortifică speran-
ța într-un posibil nume de
mitine.

PETRU POPESCU

MIȘCARE

Urcă iedera în taina tăcerii
cîntînd trupul de sprijin,
trupul sonor, trupul cu adaos vibrînd
cînd pădurile vin
din marile călătorii suprapămîntene.

Sufletul lemnului a oțit
ca picioarele răstignite pe drum
și între două păsări se zbate
sarpele cu ochi de fum
dihanie — cîntec înolind pe spate.

Desele s-au culcat în alte oase
și iedera urcă mai sus
întoarsă-n oglinzi paralele
și se izbește cu timpla de stiele
spărgînd cuvintele sticloase.
Curge lîna silabelor pe noi,
vin ploile mari, ploile vin
și iedera ne trage pe plozi
spre sensul înfriguratului destin.

GEORGE GAVRILEANU
(Liceul din Gura-Humorului)

Desen de MAIA
DAMADIAN

ULTIMA NOAPTE

Prin tavanul crăpat,
aseară,
a căzut cer amestecat
cu tencuială.
Stele ca pielea
S-au scuturat în mijlocul odăii...

Prin gaura cheii
m-a privit toată noaptea
un inger,
să vadă
dacă am vre-o pată
pe trupul alb...

Un altul suflet cald,
în soare,
mi-a transformat patu-n vieră,
și m-a împărțit în două:
pentru ceruri vii
și pentru tine roasă...

IOANA CRĂCIUNESCU
(Liceul „Mihai Viteazul”, București)

CARUSELUL

În ziua aceea, a știut că
va trebui să se ducă la
localul caruselului cu cai.
Căi, așa vopsiți roșu și al-
bastru cum erau, puteau
semăna de departe cu
niște figurine de tombolă.
Băiatului îi plăceau e-
norm.

S-a apropiat de ei, căi
nu mai erau roși și alba-
stri, și băiatul a știut atunci
că au mîros de lemn și de
copii. Mîros de copii mulți,
ascultători, care vin cu pă-
rinții și se învîrtesc pentru
un bilet „exact a jumătate
de oră”, apoi pleacă. Dar
părinții și sînt grîbiți de
mîna, și copiii se străduiesc
să fie cumini, chiar dacă
vor să plîngă, să mai ceară
„un bilet pentru căluți”.

Învîrtea caruselul, mîn-
gînd îngrînat fiecare cal
de lemn, încă fierbînte de
soarele de peste zi.
Căi erau același, roși
albaștri, sau într-adevăr —
așa cum hotărise băiatul —
fără nici o culoare.

Deodată tresări, suind
brusc caruselul, care se
apri de îndată. Pe unul
dintre cai, cineva scrijelise,
mare, un nume: „Alexan-
dru”. Rămase puțin emo-
ționat, fiindcă era numele
lui. Recapitulă cîteva mi-
nute lumea care ar fi avut
poate nevoie de el. Nu putu
să se apropie de nimeni,
totuși rămase fericit. Se
simțea copleșit de o răs-
pundere nemaipomenită,
purta numele cuiu, de
care „altecinea”, fie și
numai pentru cîteva mo-
mente, acuzase nevoie.
„Toți caii pe care-i cu-
moș, răspund foarte greu
la nume din astea”, se
gîndi băiatul.

Vra să strige calul, dar
știa că o să i se răspundă
de undeva cu un Da... a...
îngnat și ascuns las, pe
după vreun gard vecin cu
caruselul. Remuță.

Cîteva zile, își făcu de
lucru în apropierea caru-
selului. Numele „Alexan-
dru” rămînea zgrînit pe
spinarea calului albastru,
și Alexandru îi suridea de
fiecare dată cu destulă în-
găduință.

Se oprise la cîțiva pași
de carusel, încercînd să
se ducă să surprindă. Cîțiva
oameni în salopete acoper-
eau grăbiți caii de lemn
cu niște vesturi de vopsea
albă, stupidă, rămasă
poate de la vopsitul vreu-
nui grăi.

— Alexandru a fost de-
sigur vopsit și el! îi trecu
fulgerător băiatului prin
minte.

Voi să se repeadă la o-
amenii aceia, să-i oprească
să mai vopsească în alb
caii, care păreau că accep-
taseră roșul și albastrul,
sau nici o culoare, așa
cum fusese fără înțeles,
de la început.

Oamenii însă pleaseră,
mîșină caruselul vopsit
pe jumătate, pentru că, așa
cum bănuise, nu le ajunseser
vopseaua albă.

Se uscase vopseaua albă
pe calul-Alexandru. Băia-
tul știu că nu mai putea
veni să-l caute, învîrtînd
nevădîtor caruselul.
La sfîrșitul acelei zile,
un băiat a trebuit să în-
genucheze în fața unui cal
de lemn, mîrosînd proaspăt
și înepăronat a vopsea.
Cahul alb, definitiv alb, nu
mai era Alexandru.

SVETLANA NEDELCU
(Liceul nr. 2, Iași)

BĂRBAȚII

Bărbații mei
Schimbă lumina caselor
Și-și impun punctele
de vedere.

Toți bărbații mei
Iubesc materia
Așa cum
Cercul iubeste lemnul.
Toți bărbații mei
Calcă desculți
Prin zăpadă
Fără să strige,
Chiar dacă uneori
Zăpada poate fi
Și iluzie.

E un fior de respect față
de Poezie, e și poftă de jocă-
re, în versurile fîră vinovă-
ție ale Virginiei Stoica — și
sînt presimțirile și neliniș-
tea unei conștiințe poetice
care se naște. Dacă nu mă
înșel. Dacă nu se înșeală...

NICHITA STĂNESCU

SOMN

Nu vreau să dormi.
S-ar îngrîni noaptea
Și-aș cobori.
Așa e mai bine.
Mi-am zburat
Visurile
Acolo unde
Bat numai ciocanele suflării
Fără să atingă
Cercul,
Unde nici măcar
Copacii nu vorbesc,
Cu atît mai puțin noi!
VIRGINIA STOICA
(Liceul nr. 30, București)

„Unul face pe cuiul, unul pe clestele
și alții pe meșterii”
(VASKO POPA)

Podul era alb. Malurile, încărcate ciucur de case. Se
numeau Orașul Roșu și Orașul Albastru. De fapt, erau unul
și același oraș, despărțit de fluviu. Fluviul cenușiu.
Apa își legăna cărnurile fierbinți și tulburi, imposibilă.
Din loc în loc se furisau, ascunzîndu-se, pasivni roștitoare,
virtuteurile ametoitoare ale cărnii cenușii. Se ascundeau mai
ales sub pod unde soarele, roșu sau albastru, după starea de
spirit a călătorului, nu le putea dojeni.

Podul era alb. Lung. Inocent.
Fusese mai la vale și un altul, pe timpul tălului. Poate
fusese și altul pe vremea bunicului. Unul dintre ele, se știa
cu siguranță că-l distruseră partizanii în război.

Întotdeauna se găsește un război care să distrugă podurile
albe. Lungi. Inocente. Poate că altfel orașul ar fi avut o
mulțime de poduri. Ar fi fost atunci, în toate nopțile, o puz-
derie de lumini pe fluviu.

Nu voia să meargă la școală
în acea după amiază.
Îi era ciudă. Poate pe el în-
suși, poate așa...

Voia să scrie poezii; sau nu,
poeme. Luase cu el o bucată
de cretă albă, mare și sfîrmi-
cioasă. Voia să scrie, acolo,
chiar acolo, pe banda neagră
de asfalt a șoselei.

Mai voia să deseneze. Să
reseneze o floare.

Voia să ia toate foile albe ale caietului de teme: caietul
ordonat și reglementar învelit în hîrtie albastră și etichetat
și semnat, numele, prenumele, anul și școala. Voia să facă
avioane cît se putea mai albe, și să le dea drumul spre fluviu.
Se simțea o colivie plină cu porumbei, toți albi și cuminiți,
și trebuia să-i frîngă porțița.

Ei da, fluviul, așa cenușiu cum era, scăpa todeauna spre
mare!

Mergea repede, cu plăcere. Își închipuia că e un indian
cu pene pe cap, vopsit cu roșu, și cu securea în mînă. Apoi
simți că-l irită faptul că trebuie să fie vopsit, și nu se mai
jucă.
Era totuși multumit că nu i se auzeau pașii. Tenișii lui
vechi se rupseră, dar nu s-ar fi despărțit de ei pentru
nimic în lume. Se împietrise cu ei, la fel cum se împietri-
tise și cu mingea mică și albastră, la fel cum se împietri-
tise cu o decorație veche și inutilă pe care veșnic o purta
la gît agățată de un lanțuț.

UN ACROBAT

iubește.
Fata rămase mai departe plecată peste ape. Părul lung și
auriu, singurul lucru prețios în toată ziua aceea, îi zăbrăvise
în șuvițe obrazul. Era curent pe pod și ptelele se agitau
ca niște colegi de-ai lui cînd voiau să-și motiveze absențele
de luni.

— Știi, colorile înșeală. Adîncimile nu sînt atît de profunde
pe cît par și nu sînt nici atît de apăsătoare. În fond, diferă
de la fluviu la fluviu, de la ocean la ocean.

Departe, turla catedralei își răsflora voluptuos podoabele
de piatră. Se roteau în jurul turlei o mulțime de păsări.
Poate erau corbi. Se vedea treaba că noaptea se prăbușea
peste oraș, iar turla ieșise la plimbare cu toate bijuteriile
ei vechi și demodate.

Băiatul se întrebă: „unde i-o fi călătul?”
Niciodată nu sîntem singuri. Nici măcar fluviul nu e
singur. E todeauna cu el însuși. Fluviul are pești. O mulțime
de pești, albaștri și roși. Apele nu fac distincție între culori,

PE PODUL ALB

— Să știi că-ș vrea să rămîi a vreme cu mine, aici, pe
pod. Mă simt foarte bine aici, doar că, uneori, sînt prea
singur. Adevăc prea cu mine însumi.

Fata privea fluviul fără un cuvînt. Îi privea așa cum, cîto-
dată, seara, privea oamenii făcîndu-le joc în cămin. Le
vizie chef de băutură și povești. Iacep să vîneze cu ochii
deschizi la locuri foarte departe.
— Iartă-mă că țin cu tot dinadinsul să vorbesc. Aici pe
pod, deși e alb, de obicei miroase a benzină. Așa e regula.
Hamalii de la șlepari mă cunosc. Cred că mă cunosc și peștii
din fluviu. Le arunc de mîncare, de cîte ori trec pe aici. Îmi
dau seama că mă cunosc. Peștii nu mint; iar, clipocind,
dîin apă. Nu am niciodată cu cine să vorbesc, cînd sînt pe pod.
Sînt unul singur pe podul alb. Unic.

Fata, brusc, îl privi în ochi.
— Trebuie să plec, — spuse ea.
— Unde să pleci? Pun întrebări stupide. Desigur că tre-
buie să pleci. Ai o mie de jocuri unde să te duci și o mie de

LIVIU DUMITRIU
(Liceul „M. Eminescu” București)

COMUNICAT
cu privire la vizita in Romania
a ministrului afacerilor externe
al Belgiei, Pierre Harmel

La invitatia ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste Romania, Corneliu Manescu, adresata in numele guvernului roman, Pierre Harmel, ministrul afacerilor externe al Belgiei, impreuna cu sotia, a facut o vizita oficiala in Romania, in perioada 13-17 septembrie 1968, raspunzand astfel vizitei facute in Belgia de ministrul roman al afacerilor externe in februarie 1967.

atribute dezvoltarii schimburilor comerciale, precum si necesitatea adoptarii unor masuri adecvate menite sa asigure dezvoltarea echilibrata a acestora, in interesul reciproci.

gereca ca dezvoltarea relatiilor in- tre Romania si Belgia este de natu- ra sa contribuie la consolidarea pacii si la imbunatatirea cooperarii internationale in Europa si in lume.

CONFERINTA DE PRESA
A LUI PIERRE HARMEL

Marti dimineata, inainte de a parasii Romania, ministrul afacerilor externe al Belgiei, Pierre Harmel, s-a intalnit la Casa „Nicolae Titulescu” din Capitala - sediul Asociatiei de drept international si relatii internationale - cu ziaristii ro- manii si corespondentii ai presei straine la Bucuresti.

cu caracter politic avute la Bucuresti, dl. P. Harmel a amintit principalele obiective ale poli- ticii externe a Belgiei: cre- area unei Europe puternice si unite destinderea relatiilor si reducerea inarmarilor, urma- rirea perseverenta a apropiarii in- tre tarile europene, neamse- tecul in treburile interne ale altor state. Din discutile noastre - a spus d-sa - se confir- ma faptul ca, in ciuda unor deosebiti de aprecieri cu totul firesti in- tre statele care au regimuri diferite, Belgia si Romania ur- masesc in Europa aceleasi ob- iective de pace si avem asupra a numeroase puncte aceeasi conceptie, de pilda in ce priveste necesitatea de a fi inlocuit in Europa noțiunea de echilibru, prin noțiunea de cooperare in- tre state.

PRINCIPIILE POLITICII EXTERNE
A PARTIDULUI APROBATE
DE ÎNTREGUL POPOR

Înaltă responsabilitate față de destinele socialismului

Pitorescul Maramureșului, așa cum se înfățișează al- tăzilor privirii, e consecința in- conștientă a operii de armo- nioasă dezvoltare economică a României. În fiecare loc al acestei țări de țară, amprenta înnoirilor socialiste este evi- dentă. În Baia Mare, oraș cu străvechi tradiții miniere, au fost înălțate noi unități in- dustriale. Cele existente au fost extinse și complet mo- dernizate. Așa amintim în acest context uzina de cupru și cea de acid sulfuric din ca- drul Combinatului chimico- metalurgic, Uzina centrală de preparare a minerurilor, U- zina de utilaj minier etc.

Locul industriei rudimentare de prelucrare a lemnului în Sighetul Marmăției a fost re- luat de modernul complex de industrializare a lemnului. Alte și alte unități industriale au fost amplasate la Vișeu de Sus, Baia Sprie, Baia Borșa, Seini etc. Șirul enu- merărilor în ramura industrială ar putea fi continuat cu multe alte exemple. Cartierele noi de locuințe au înălțat, de aseme- nea, de mult din perimetrul orașelor, extinzându-se în toate centrele muncitorești. Este vorba apoi de un amplu tablou al schimbărilor în viața socială, de substanțiale îmbu- nătățiri în ce privește condi- țiile de muncă în mizerii și în exploatarea superioară a aurului verde.

Mă bucur să mă știu cetățean al unei țări care, ca parte componentă a sistemului so- cialist, contribuie prin politica sa la creșterea prestigiului și influenței socialismului în lume. Iată de ce mă asociez în mod conștient și total ca milioanele de cetățeni ai României socialiste, politici marxist-leniniste, internaționaliști a parti- dului și statului nostru, poli- tică pătrunsă de o înaltă grijă față de destinele patriei noastre, față de destinele so- cialismului a cărui afirmare în lume este strins legată de realizarea deplină a unității- lor țărilor socialiste, a mișcă- rii comuniste și muncitorești.

VALENTIN BOTA
jurist - secretarul Comitetului executiv al Consiliului popular, județean Maramureș

CONTRIBUȚIE PRESTIGIOASĂ
LA ÎMBUNĂTĂȚIREA
CLIMATULUI INTERNAȚIONAL

Înțelepciunea și clarvi- zionul politic al partidului, înaltul ei patriotism și u- manism, fidelitatea pentru țările noastre, au permis în- dependența națională, pace,

Politica externă a partidului -
corespunde intereselor întregii
noastre națiuni

Sint un cetățean tinar al a- cestei țări, România. Student fiind, peste câțiva ani voi intra în rândul milionanelor de o- meni ce construiesc socialis- mul în țara noastră în cal- tate de economist. Viitorul țării mi e al meu se știu stăruie întru deuna acționând în pre- zent. Sint mîndru a fi cetățeanul unei țări socialiste, stă- pînă pe destinul său. Azi, întreaga lume este martora unor profunde transformări sociale în care ideea socialismului cucereste gene- rația tînără. Consider că Declarația adoptată de Marea Adunare Națională a țării noastre, exprimă pe deplin voința întregii națiuni al

cărei cetățean sint. Găsesc înscrise aici normele de conștiință între state, co- respunzătoare aspirațiilor in- tregii omeniri. Orice stat care și-a cucerit independența are nevoie de afirmare pe baza principiilor enunțate în de- claratia recentă. Politica par- tidului și a statului nostru este și ea în acord cu aceste principii enunțate. Consecvent, principiilor enunțate, statul român înțelege să colaboreze cu toate statele lumii în numele idealurilor de pace și pro- gres social. Relațiile stabili- te de poporul nostru pe baza lor le-au dovedit temă- nica nu numai pentru desti- nul României, ci pentru cel al lumii întregi. Aprob în in- tregime politica partidului și statului nostru, ferm con- vins că ea corespunde intere- selor întregii noastre națiuni, al cărei membru sint.

Mulți oameni din lume cunosc astăzi nu numai coordonatele geografice și istorice ale țării noastre dar și contribuția ei per- manentă la îmbunătățirea climatului internațional. În marile foruri internațio- nale, începînd cu Organi- zatie Națiunilor Unite, se recunoaște deschis că rea- lizările obținute de țara noastră pe plan economic, științific și cultural se de- tacează tocmai politicilor in- terne și externe pe care ea o promovează cu consec- vență și vitalitate.

Prof. dr. docent
EMIL CRĂCIUN
membru corespondent al Academiei, directorul Institutului de anatomie patologică „Victor Babeș”

Din partea Tribunalului
Suprem al Republicii
Socialiste România

Ca urmare a Hotărârii Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la rea- bilitarea unor activități de partid, Procurorul general al Republicii Socialiste România, analizînd hotărârea de condamnare și mate- rialele dosarului, a introdus re- curs în supraveghere împotriva sentinței nr. 180 din 8 octombrie 1954 a Colegiului militar al Tri- bunalului Suprem, prin care Vasile Luca, Jacob Alexandru, Solomon Ivan și Gernicica Dumitru au fost condamnați la dife- rite pedepse, sub învinuirea de subminare a economiei naționale și activitate intensă contra clasei muncitoare.

DE SCURT

- PRIMARUL ROMEI, Ri- naldo Santini, care se află în țara noastră la invitația Comitetului Executiv al Con- siliului popular și munici- piului București și perso- nele oficiale care îl însoțesc, au fost luni și marți oșpeții locuitorilor din Suceava și Brașov.
● PROF. MIGUEL ARRO- YO de la Parra, președintele Societății mexicane de prietenie și schimburi cul- turale cu România, s-a în- cheiat marți vizita pe care a făcut-o în țara noastră la invitația Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea.
● MARTI, 17 SEPTE- MBRIE a părăsit definitiv țara noastră, Mohamed Fahmy Hamad, ambasador extraor- dinar și plenipotențiar al Re- publicii Arabe Unite în Re- publicii Socialiste România.
● MARTI, 17 SEPTE- MBRIE 1968, a avut loc la Mi- nisterul Afacerilor Externe schimbul Instrumentelor de ratificare a Convenției san- titar-veterinare dintre guve- rnul Republicii Socialiste Ro- mânia și guvernul Republi- cii Turcia.

Plecarea ministrului
de externe al Belgiei

Marti la amiază a părăsit Ca- pitala ministrul afacerilor ex- terne al Belgiei, Pierre Harmel, cu soția, care, la invitația ministru- lui afacerilor externe al Repu- blicii Socialiste România, Corneliu Manescu, adresată în numele gu- vernului român, a făcut o vizită oficială în țara noastră.

ABECEDARUL

Prima carte pe care le-o punem copiilor în mînă, prima carte cu care începem lecția de conformism, e abe- cedarul. Desigur, nu e chiar prima, o întreprinde litera- tura pentru preșcolari. Unor chiar „literatură”, părinții, plus televizorul. Îl adu- ce pe copii foarte de timpuriu în Imperiul literel. Cu atît mai mult acest abecedar și-l realizează integral, cu to- tă treburile să fie o carte funcțională interesantă și fru- moasă.

FÎNTÎNI

ar mai trebui să nu fie părăsit sau rîlnit de cerințe de moder- nizare de ultimă oră, amînse că Bucu- reștii ar merita o respectul expres fa- suită de fîntîni me- tre curgătoare, cum pînă în prezent. Vechi spunea cronicarul, bisericel, cum e mi- nunea stăruitoare, în- cu fost eruzate de a grijă superioară și praf, iertine la con- fără și vreau să fac înjurare a ceea ce

ANUNȚ ȘCOLAR

Grupul Școlar Hidrotehnic din Arad recrutează candidați pentru școala tehnică de personal tehnic care funcționează cu următoarele specialități:
● METEOROLOGIE.
● PROTECȚIA CALITĂȚII APELOR.
● CONSTRUCȚII HIDROTEHNICE.
● HIDROLOGIE.
Se primesc candidați și candidate, absolvenți ai liceelor (școlii medii de cultură generală), cu sau fără examen de bacalaureat (maturitate) indiferent de vîrstă. Examenul de admitere va începe în ziua de 23 septembrie și va consta din următoarele probe:
a) la specialitatea: „METEOROLOGIE”.
- Fizică (scris și oral).
- Matematici (oral).
b) la specialitatea: „PROTECȚIA CALITĂȚII APELOR”.
- Chimie (scris și oral).
- Matematici (oral).
c) la specialitatea: „CONSTRUCȚII HIDROTEHNICE”.
- Matematici (scris și oral).
- Fizică (oral).
d) la specialitatea: „HIDROLOGIE”.
- Matematici (scris și oral).
- Geografia fizică a R.S.R. (oral).
Înscriserile la examenul de admitere se fac pînă în ziua de 22 septembrie 1968, în baza unei cereri, însoțită de următoarele acte:
● Certificat de studii în original.
● Certificat de naștere în original și copie.
● Certificat de sănătate, împreună cu analiza singelui și analiza pulmonară.
Informații suplimentare se primesc la secretariatul școlii din Arad, Str. N. Grigorescu nr. 8. Telefon 16.45.

(Urmare din pag. 1-a)

Trecerea în revistă, la a- ceastă dată, a activității ce se desfășoară pe șantierul indus- trial nu oferă posibilitatea să re- marcăm eforturile deosebite care se fac pentru a da viață obiecti- velor aliate în curs de construc- ție, de finalizare a unui număr însemnat dintre ele. Cătrele sint cele care pot exprima cel mai bine acest lucru, oferind în ace- lași timp o imagine a intensității cu care crește patrimoniul indus- trial al țării. În intervalul de timp 1 ianuarie - 1 septembrie 1968 au fost date în exploare 187 de obiective și capacități de producție, procentul de îndeplini- re al planului pe opt luni înse- mănînd 62,8 la sută din sarcina anuală. Amintind aceasta, nu este lipsit de importanță să mențio- năm apartenența obiectivelor la aproape toate ramurile indus- triale, ceea ce vorbește de la sine despre grija cu care este urmărită de către partid dezvoltarea mul- tilaterală, echilibrată a întregii economii. Conform principiilor fundan- tate în practica economi- că, partidului nostru în ra- murile notărilor au avut loc - procesul fiind continuu - cele mai multe întări în funcțiune.

nită economică de la Galați, Turcu Măgurele, Hîrnicu Vlăcea, Buzău. Cum însă sarcina factori- lor responsabili cu execuția lu- crărilor este îndeplinită integra- lă, cantitatea și calitatea a în- cestărilor, se impune să reținem atenția asupra unor elemente cu influență negativă, care, mențio- nîndu-se în continuare, pot peric- lita termenul de punere în func- țiune. Găsim cu altă mai oportu- nită semnalizarea unor astfel de lucruri cu cît orice întărire față de termenul planificat susține realizării economiei naționale importante cantități de bunuri, pe care se contează în raport de data dată stabilită. Există în acest sens experiența nedorită a unor

țiele de construcții, ministerele implicate activitatea lor pe tîrful mult alt de important al realiza- rii investițiilor, de vreme ce sintem nevoiți să enumerăm me- reu păgubitorii rămîneri în urmă.
- În perioada de care am vorbit a fost precăzută deschide- rea lucrărilor la un număr în- semnăt de obiective. Și cum re- zultatele finale sînt legate de stadiul corespunzător al activității v-am ruga în încheierea discuției să ne informați asupra constăn- ților făcute în această privință.
- Deși este oarecum prematur să se facă aprecieri sintem de pă- rere că imaginea de ansamblu este totuși puțin liniștitoare. Din peste 300 lucrări noi prevăzute să înceapă în 1968, execuția se declanșase, pînă la 31 august, doar la 234 dintre ele. La 48 nici măcar nu fusese deschisă finan- țarea, destul de imensă stabilită ex- plicit. (De reținut că anul viitor sint planificate să intre în func- țiune 47 capacități și obiective). De ce astfel de tergiversări? Căntind explicații nu vom face decît să cădem peste aceleași cunoscute cauze: neasigurarea documentației tehnice, nerezol- varea formelor pentru scoaterea terenurilor din circuitul agricol și organizarea lucrărilor cu conștientizarea de construcții. Semnalăm - de acum - cele de mai sus, atrăgînd atenția asupra pe- ricolului de a introduce încă din faza de început un decalaj nega- tiv care apasă greu asupra terme- nului final de intrare în func- țiune.

RESPECTAREA
TERMENELOR

obiective puse în funcțiune cu în- țirzire, de unde și mii de tone de oțel, colomita, var, îngrășă- mînte, sodă calcinată nerealizate. Aceiași risc a apărut și prin ne- darea la timp în funcțiune a ci- torva capacități, prevăzute să producă la finele trimestrului II. Avem în vedere în general lap- tele piaf, plăcile fibro-lemnoase, conserve.

radoxal, volumul de montaj în- făptuit în ultimele luni este în- continuu scădere!). În unele lucruri - avem în vedere în spe- cial șantierelor aparținînd M.I.M., M.I.Ch., M.I.A. - sint utilaje a- duse la locul de montaj dar nu pot fi luate în considerație din cauza rămînerilor în urmă a lu- crărilor. Pe alte șantiere ale M.E.E., M.I.M., M.I.Ch. - sint asigurate fronturile de montaj dar datorită furnizorilor nu se poate avansa. Din nou - pentru a cita oară o spunem? - utilaje și in- stalatîi principale, sint contracta- te la termene ce depășesc pe cele prevăzute la montaj (exemplu la M.I.M., M.I.C.M., M.I.U.). Anom- alii care tin pe loc lucrurile periclitînd în măsură însemnată tîmul mers al lucrărilor pe șan- tier. Cum pot califica organiza-

